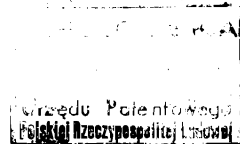

Warszawa, 14 stycznia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

C11d 9/42
2/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24095.

Kl. 23 e, 2.

Lever Brothers Limited
(Port Sunlight, Chester, Wielka Brytania).

Nadboranowy proszek mydlany.

Zgłoszono 22 kwietnia 1932 r.

Udzielono 6 listopada 1936 r.

Pierwszeństwo: 22 maja 1931 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy wytwarzania proszków mydlanych zawierających w swym składzie nadborany.

Tego rodzaju proszki mydlane zawierają, jako składnik charakterystyczny, przeważnie nadboran sodu i składają się ponadto z mydła, krzemianu sodu i w większości przypadków — z węgla sodu. Sposoby wytwarzania tych proszków mydlanych są ogólnie znane. Charakterystyczne właściwości bielenia materiałów przy użyciu proszków mydlanych są zależne od zawartości w nich tlenu aktywnego. W produktach, wytwarzanych dotychczas, przy przechowywaniu, zwłaszcza w opakowaniu ze zwykłego kartonu, następuje powolny rozkład nadboranu ze stratą tlenu aktywnego.

Następnie zostało stwierdzone, że przy zastosowaniu takich proszków do prania bielenie materiałów poddawanych praniu jest zależne od składu wody użytej do prania, a mianowicie, miękkość wody działa ujemnie, natomiast umiarkowana twardość wody działa dodatnio w ogólności, lecz nie zawsze, przy czym skuteczność działania twardej wody różnego pochodzenia różni się dość znacznie.

Wynalazek niniejszy dotyczy polepszenia właściwości takich nadboranowych proszków mydlanych z jednej strony pod względem ich trwałości przy przechowywaniu, co osiąga się dzięki większej trwałości zawartego w nich tlenu aktywnego, z drugiej zaś strony pod względem bardziej równomiernego działania bielącego przy

zastosowaniu wód o różnych stopniach twardości.

Spostrzeżono, że polepszenie takie osiąga się przez dodanie do wyżej wspomnianego nadboranowego proszku mydlanego stosunkowo małej ilości odpowiedniego związku magnezu, np. siarczanu, chlorku lub azotanu. Mogą być użyte również sole małorozpuszczalne, pod warunkiem, że są one dostatecznie rozdrobnione i równomiernie rozprowadzone w mydle. Ilość dodawanego związku magnezu waha się zależnie od sposobu mieszania i wzajemnego stosunku innych składników proszku mydlanego, lecz przeważnie leży w granicach od 0.1 do 0.3% tlenku magnezu w stosunku do ogólnej ilości proszku mydlanego.

W celu zmniejszenia strat tlenu aktywnego należy unikać, po dodaniu nadboranu, temperatur powyżej 50°C.

Dodawanie użytego związku magnezu może być ułatwione przez rozpuszczanie go w małej ilości wody lub dodawanie go w stanie zawiesiny. Okazało się rzeczą korzystną zmieszanie najpierw roztworu lub zawiesiny z mydłem znajdującym się w stanie płynnym lub trudnopłynnym, a następnie dodawanie innych składników, przy czym jest również rzeczą korzystną dodawanie nadboranu na końcu.

Przykład. 50 kg mydła o zawartości 63% kwasu tłuszczowego zostaje w stanie trudnopłynnym lub płynnym intensywnie

zmieszane z 1 kg krystalicznego siarczanu magnezu, rozpuszczonego w małej ilości wody, z 10 kg szkła wodnego (75° Tw) i 22.5 kg sody bezwodnej, a następnie, w temperaturze nie przekraczającej 50°C, z 9.5 kg nadboranu sodu, po czym mieszaninę tą sposobem znanym przerabia się na proszek mydlany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nadboranowy proszek mydlany zawierający krzemian potasowcowy, znamienny tym, że zawiera też niewielki dodatek rozpuszczalnego lub trudnorozpuszczalnego związku magnezu, najlepiej w ilości odpowiadającej 0.1 — 0.3% tlenku magnezu.

2. Sposób wytwarzania proszku mydlanego według zastrz. 1, znamienny tym, że mydło w stanie płynnym lub trudnopłynnym miesza się z krystalicznym siarczanem magnezu rozpuszczonym w małej ilości wody, ze szkłem wodnym i sodą bezwodną, a następnie, w temperaturze nie przekraczającej 50°C, z nadboranem sodu, po czym otrzymaną mieszaninę przerabia się sposobem znanym na proszek mydlany.

Lever Brothers Limited.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.